



**טבלת סיכום מחלוקת רב מתנה ובר פדא בסתם מזירות**

**מסכת נזיר דפים ה' וט"ז**

<p>(ז' לטומאתו שיביא קרבנו בטהרה או ז' כדי לגדל שיער לכוף ראשו לעיקרו)</p>		<p>אינו אלא מדרבנן בעלמא דגזירה מדרבנן היא דאמר מזירות סתם אטו היא דאמר שלשים יום שלמים דאז דואי סותר הכל לכו"ע דהא נטמא בתוך ימי נזרו ורבי אליעזר לא גזר לכך אינו סותר אלא שבעה... (תוד"ה נטמא נזיר ו.ו. ורא"ש נזיר ו.ו.) ...וכו"ל א"כ לר' אליעזר נסותר כל שלשים יום קסבר רבי אליעזר מקצת היום ככולו ואפילו נטמא קודם הבאת קרבנותיו דאחרי ששעה מקצת מזירות ביום שלשים ואח"כ נטמא חשיב כנטמא ביום שלשים ואחד על כן אינו סותר אלא ז'... ורבנן סברי לא אמרינן מקצת היום ככולו היא דנטמא קודם הבאת קרבנותיו ולהכי סותר כל שלשים יום ובהא פליגי רבנן ור' אליעזר אליבא דרב מתנא. (תוד"ה קסבר נזיר ו.ו.) ...וא"ת לבר פדא לרבי אליעזר כי נטמא יום ל' אמאי אינו סותר אלא ז' נסותר שלשים כדריש לקיש תן לו תורת נזיר וי"ל דהתם אחר מלאת הוה לבר פדא שהרי סתם מזירות הוי כ"ט לבר פדא (ותוד"ה אר"ל נזיר ו.ו.) ... ומאי טעמא דר' אליעזר דאמר דסותר ז' משום דצריך לגלח לאחר שהזהר עליו שלשים ושביעי מחמת טומאה כדמפרש ביה קרא ביום השביעי יגלחנו ובדין הוא דאינו צריך לסתור מהן כלום שהרי עברו עליו כ"ט יום בטהרה אלא משום דהשתא נתגלח על הטומאה וקום להו לרבנן דאין שיער מתגדל כדי לכוף ראשו של זה בצד עיקרו של זה בפחות מז' ימים ולהכי אמר רבי אליעזר דצריך שיהא סותר ז' אחרים כנגדן... ל"א רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא ז'... ובדין הוא דאינו סותר כלל והאי דסותר ז' כדי שיביא קרבנו בטהרה. (המפרש ד"ה וז' דביעין נזיר ו.ו. וד"ה ר"א נזיר טז.)</p>	
<p><b>הריני נזיר שלשים יום, נטמא יום שלשים - סותר את הכל</b></p>	<p>הוי כאילו אמר שלימים</p>	<p>דלית ליה מקצת היום ככולו</p>	<p>...ולא פליג ר"א לרב מתנא דאמר דסתם מזירות ל' יום והכא מיתורא דלישנא דקאמר ל' הוי כאילו אמר שלימים הילכך אפי' לר"א דאמר דמקצת היום ככולו סותר הכל... ולבר פדא דלית ליה מקצת היום ככולו דהכא אמר ל' הוי ממנין הנזירות כיון שפירש ל' יום... (ותוד"ה הריני נזיר ל' נזיר טז. ומפרש ד"ה תנן ואי ס"ד נזיר ו.)</p>
<p><b>הריני נזיר מאה יום, נטמא יום מאה - סותר את הכל</b></p>	<p>ניחא - אינו סובר מקצת היום ככולו</p>	<p>שלמים משמע</p>	<p>ואפי' לבר פדא הואיל דקאמר מאה יום שלמים משמע (המפרש ד"ה תנן הריני נזיר ו.ו.) ... דאמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמר' מקצת היום ככולו... (המפרש ד"ה תנן מי נזיר ו.ו.) ... שהוא אחרון של מזירות ולרבנן לא אמרינן מקצת היום ככולו היא דנטמא ולא הביא קרבנותיו. (ותוד"ה הריני נזיר טז.)</p>
<p><b>רבי אליעזר אומר: אינו סותר אלא שלשים</b></p>	<p>שאפי' אומרים מקצת היום ככולו עדיין נקרא בתוך מלאת וגזירת הכתוב ע"פ ריש לקיש שסותר ל' או איתותב רב מתנה או באומר שלימים</p>	<p>אמר ריש לקיש: היינו טעמא דרבי אליעזר, אמר קרא: זאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו, התורה אמרה: נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזיר</p>	<p>מן הדין היה לו לסתור הכל לבר פדא דלא אמרינן מקצת היום ככולו ולרב מתנא נמי פרשין בפי"ק דאמר שלימים והיה לו לסתור את הכל אלא מדרשא דזאת תורת הנזיר גזירת הכתוב הוא דאינו סותר אלא ל' יום (ותוד"ה ולר"א נזיר טז.) ... אמרה תורה נטמא ביום מלאת תן לו תורת נזרו. כלומר לעולם לית ליה מקצת היום ככולו אלא גזירת הכתוב הוא דאם נטמא ביום אחרון של מזירות אפי' אם נזר מזירות מרובה אינו סותר אלא ל' יום כדמפרש סתם מזירות לכאורה איתותב רב מתנא דלא משני תלמודא אלא אליבא דבר פדא ואיכא למימר דרב מתנא מוקי לה באומר שלימים: (פי' הרא"ש נזיר ו.ו.) ... והאי דקאמר אינו סותר אלא שלשים יום מסייע ליה לבר פדא והאי דקאמר אי לא סבירא ליה דמקצת היום ככולו ואכתי לא שלמינן אמאי לא סתור לכולהו אמר ריש לקיש וטעמא דרב אליעזר כו' (המפרש ד"ה לעולם נזיר ו.ו.) ... וא"ת לבר פדא לרבי אליעזר כי נטמא יום ל' אמאי אינו סותר אלא ז' נסותר שלשים כדריש לקיש תן לו תורת נזיר וי"ל דהתם אחר מלאת הוה לבר פדא שהרי סתם מזירות הוי כ"ט לבר פדא ואם תאמר התינח לבר פדא אלא לרב מתנא דקאמר לרבי אליעזר מקצת היום ככולו אף בנטמא קודם הבאת קרבנותיו ביום ק' לא נסותר אלא ז' וצריך לדחות ולומר דעתה איירי בשאמר הריני נזיר מאה יום שלמים דהשתא ליכא למימר מקצת היום ככולו כיון דאמר שלמים ומ"מ אינו סותר כולם מדרשא דריש לקיש דכי נטמא ביום מלאת גזירת הכתוב שלא יסתור אלא שלשים... ונראה למהר"ף דמתניתין איירי דאמר מאה יום ולא אמר שלימים ודקשיא לך לרב מתנא אליבא דר' אליעזר כיון דאמרינן דמקצת היום ככולו אף בנטמא ביום ק' לא נסותר אלא ז' לא תיקשי דאמר ר"ל ותירוח זה מסיק לשיניהם דגזירת הכתוב הוא לסתור שלשים דע"כ ביום מלאת קאי כי נטמא ביום ק' אף על גב דמקצת היום ככולו לא נימא כאילו נטמא יום ק"א אחר מלאת דאינו סותר אלא ז' דהא אם לא נטמא היה צריך להשלים נמי כל יום ק' אם כן יום מלאת הוא וגזירת הכתוב כי נטמא ביום מלאת שיתור ל' יום ואם תאמר ברישא נמי כי נטמא ביום ל' לר' אליעזר אמאי אינו סותר אלא ז' יסתור כל שלשים שהרי נטמא ביום מלאת ויש לומר דמשמעות דקרא משמע דאיירי בדמפרש מזירות ולא בסתם נזיר... כיון דאיתא לרב מתנא ולבר פדא דמזירות הוי כ"ט להכי אינו סותר אלא ז' לר' אליעזר אבל בסיפא איירי כשנדר בפירוש שלשים אז לא הוי נמי סתם נזיר דהא פירש שלשים יום ובההיא מודה רבי אליעזר כי נטמא ביום שלשים דסותר שלשים דבדידיה נמי איירי קרא דזאת תורת הנזיר. (ותוד"ה אר"ל נזיר ו.)</p>
<p><b>נטמא יום מאה ואחד - סותר שלשים יום</b></p>	<p>מדרבנן אטו יום ל' (תוס') מדרבנן אטו יום ק' (רא"ש)</p>	<p>מדרבנן אטו יום ל' (שהיא גופה גזירה אטו אמר הריני נזיר ל') וכולה חד גזירה היא דאי לא הא לא קיימא הא</p>	<p>ואם תאמר תקשי לרב מתנא נמי הא דלקמן בההוא פראק דתנן הריני נזיר מאה אם נטמא יום מאה סותר הכל מאה ואחד סותר ל' יום ואמאי והא נשלם נזרו אפי' לרב מתנא לא יסתור אלא ז' ויש לומר דה"נ קאמר בשלמא לרב מתנא ניחא בין רישא דנטמא ביום שלשים דסותר הכל מדיון תורה וסיפא דקתני נטמא יום מאה ואחד דקאמר דסותר שלשים יום אף על גב דכבר נשלם נזרו הוי דרבנן מפני שיום מאה ואחד שהוא יום הבאת קרבנותיו גזרינן אטו יום שלשים דסתם מזירות שהוא מן התורה דהתם סותר כל שלשים יום למפרע מדיון תורה ומהשתא לרב מתנא ניחא בין רישא ובין סיפא כדפרישית ונראה דיום שלשים ואחד נמי סותר כל שלשים אטו יום שלשים והכי משמע לקמן דקאמר נטמא ל' ואחד סותר הכל... וההיא דלקמן נטמא יום מאה ואחד דסותר שלשים צריך לדחות לבר פדא ולומר דהא נמי דרבנן היא וכולה חד גזירה היא דאי לא הא לא קיימא הא דאם לא יסתור שלשים כשנטמא יום ק"א יבוא לומר כן מן שלא יסתור שלשים כשנטמא ביום שלשים... (ותוד"ה נטמא נזיר ו.ו.) ... נטמא יום ק' וא' סותר ל'. מדרבנן גזרו שיתור יום תגלחת אטו יום ק' ולא גזרו שיתור אלא כסתם נזיר. וה"ה"א (אולי צ"ל וה"ה בניזיר ל' יום שנטמא ביום ל"א שסותר את הכל אבל סתם נזיר שנטמא יום) סתם נזיר שנטמא ביום ל"א הוי כנטמא יום ק"ב שאינו סותר: (רא"ש נזיר טז.) ... אם נטמא קודם הבאת קרבנותיו אבל אינו סותר מזירות שמנה אחר שכלו ימיו כבר נהי דאשכחן בפירקא דלקמן (דף טז.) ואייתי לעיל נטמא יום מאה ואחד סותר שלשים היינו דוקא יום ק"א וגזרינן אטו יום שלשים דהוי יום תגלחת דאורייתא כדתנן פרק קמא (לעיל דף ה:) אבל ביום מאה ושנים אינו סותר או ביום שלשים ואחד אינו סותר. (ותוד"ה לוקה נזיר יד.) ... מדרבנן בעלמא הוא ולכך אינו סותר אלא שלשים דהואיל ויום ק"א יום תגלחת ויום הבאת קרבנותיו גזרי' אטו היא דנטמא ביום שלשים היא דאמר הריני נזיר סתמא והוי יום שלשים יום תגלחת מה"ת לרב מתנא משום דאמר מקצת היום ככולו... ואם נטמא ביום שלשים סותר לרב מתנא מה"ת וגזרי' יום ק"א אטו יום שלשים... ולבר פדא שמיום כ"ט נשלם הנזירות וביום שלשים מגלח מה"ת... ולבר פדא ביום שלשים סותר מדרבנן אטו היא דאמר הריני נזיר שלשים וכן נטמא ביום אחד ומאה שהוא יום תגלחת גזרו אטו יום ל' דאי לא הא לא קיימא הא שגם יום ל' הוא יום תגלחת וה"ה לעיל הוה מצי למיתני הכי גבי הריני נזיר נטמא יום ל"א דסותר הכל מדרבנן (ותוד"ה נטמא נזיר טז.)</p>
<p><b>רבי אליעזר אומר: אינו סותר אלא שבעה</b></p>	<p>דלא גזר יום ק"א אטו יום ל' או ק' דביום ל' וק' גופיה לא סתר לר' אליעזר</p>	<p>דלא גזר יום ק"א אטו יום ל'</p>	<p>דלא גזר יום ק"א אטו יום ל' דביום ל' גופיה לא סתר לר' אליעזר ואפי' לבר פדא דאמר הריני נזיר סתמא ונטמא יום ל' דמזירותו פסק כבר מיום כ"ט ויום ל' הוי תגלחת מה"ת אבל יום ל' ואחד הוי יום דבתר תגלחת והוי כמו ק"ב. (ותוד"ה ור"א אומר נזיר טז.)</p>